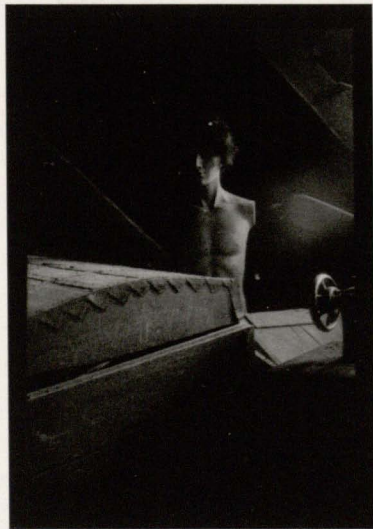

Nina Hobgarska

Orte, Zonen, Räume

Manchmal lässt uns jemand innehalten, der, das klassische Attribut der Fotografie bewahrend - die Abbildungs-genauigkeit - uns in Erstaunen setzt, in uns schlummernde Welten lebendig macht und uralte Fragen stellt. Woher, wohin, wozu. Die Fotografien von Nina bringen uns an Orte, die Erinnerungen an andere, uns ähnliche, einsame Wanderer durch Raum und Stille wecken. „Private Wirklichkeiten“, „Zonen der Stille“, „Inneres“ - ihre bisherigen Ausstellungen sind immer neue Proben der Beschreibung von Gefühlen, Empfindungen und Erinnerungen. Festgehalten und unbeweglich erwecken diese den Eindruck unablässig aus unserem Blickfeld zu verschwinden. In den Bildern von Nina treffen sich Zeit und Ort in der vollkommensten Form - der Fotografie. Zu den Orten kehrt man wieder zurück - um mit der Zeit festzustellen, daß ihre einzige Hinterlassenschaft unser Gedenken ist. Die seit Ende der achtziger Jahre ausstellende Künstlerin wiederholt oft, daß zu Orten mit ihrer eigenen Stimmung ihre eigene Zeit in Bezug treten muß. Dann erst entstehen Bilder, die man nicht ausdenken braucht, die keiner zusätzlichen Kreation bedürfen oder die man nicht zu Ende erzählen braucht. Diese Fotografien sind nicht ausschließlich Bilder. Die scheinbare Genauigkeit, die Augenscheinlichkeit vergessener Höfe, die durchdringende Einsamkeit der Parkdetails - oder die oftmals „porträtierten“, aufgefundenen Orte im Riesengebirge - stehen der Künstlerin näher als die bunte, doch oberflächliche Alltäglichkeit. Vor den Fotografien von Nina stehend, behalten wir die Bilder für uns selbst, kosten sie aus wie geheime Aussichten aus dem Fenster, wie Blicke in Spiegel, in denen sich Licht, Schatten und Raum vermischen. Die Fotografien von Nina legen langsam Zeit an Orten ab, die, wie die Autorin will - nicht unbeweglich sind. An Orte, wo „Dort“ und „Hier“ sich mit „Einstmals“ und „Jetzt“ durchdringen. Die Fotografien, die aufeinander folgende Zyklen bilden, entstehen an Orten, die von anderen oft nicht bemerkt werden. Zufällige Orte, wo vergessene Gegenstände am Rande des Hauptstroms des Lebens liegen, sind der Autorin besonders nahe. In ihren Bildern hält die Zeit dort an, wo die Zone der Stille beginnt. Die verewigten Gegenstände, einstmals alltäglich in Gebrauch, sind heute von Staub und Spinnweben überwuchert, abgestorben an der Grenze der Zeitlosigkeit. Der Betrachter von Ninas Fotografien fällt in seine eigene Zeit hinein. Die im Gedächtnis eingesperrte, aber auch nicht selten die kaum vorgeahnte. Die Zeit, das Licht und der Raum. All dies ist das Bestehende. Etwas, was eigentlich niemals seinen Anfang und auch niemals sein Ende hat...

Jacek Jaśko (1995-2004)

Nina Hobgarska

fol. Teresa Kępowicz

wohnt und arbeitet in Jelenia Góra. Sie ist Kunstfotografin und leitet die BWA - Kunstgalerie. Sie ist Absolventin der Universität Wrocław und der Hochschule für Fotografie in Warszawa. Sie ist Mitglied im Verein der Fotografiekünstler. Ihre Werke zeigte sie in Einzelausstellungen: „fotografien“, „Zone der Stille“, „Private Realitäten“, „Inneres“, „Orte sind nicht unbeweglich“. Ihre Arbeiten wurden in Polen gezeigt (Łódź, Katowice, Warszawa, Poznań, Jelenia Góra, Wrocław, Włocławek, Kraków). in Deutschland (Görlitz, Berlin, Hünfeld, Aachen, Greiz, Altenburg) in Finland (Valkeakoski), in Tschechien (Praga, Kolin), in Dänemark (Kopenhagen, Arhus), in Jugoslawien (Sarajewo, Ljubljana). In der Fotografie interessiert sie sich für Orte der Stille und den Raum für Betrachtung, den sie auffindet oder selbst erschafft.

Nina Hobgarska

Nina Hobgarska

Miejsca, strefy, wnętrza

Czasem zatrzymuje nas ktoś, kto zachowując klasyczny atrybut fotografii - wierność odwzorowania, porusza nas budząc uśpione w nas światy i każąc powracać do pytań odwiecznych. Skąd, dokąd, dlaczego? Dzięki fotografiom Niny, mamy okazję znaleźć się w miejscach, gdzie ożywają wspomnienia przywołujące pamięć innych, podobnych nam, samotnych wędrowców przestrzeni i ciszy. „Prywatne rzeczywistości”, „Strefy ciszy”, „Wnętrza” - dotychczasowe wystawy artystki to wciąż ponawiane próby zapisu emocji, doznań i wspomnień. Utrwalone i nieruchome, dają jednocześnie wrażenie odczuć bezustannie znikających z naszego pola widzenia. Na fotografiach Niny spotykają się Czas i Miejsce w ich najpełniejszej postaci w Fotografii. Do miejsc się wraca by z czasem stwierdzić, że jedyną ich pozostałością jest nasza pamięć. Prezentująca swe fotografie od końca lat 80. artystka często powtarza, że na miejsca z własnym klimatem, musi nałożyć się jej własny czas. Wtedy powstają fotografie, których nie trzeba wymyślać, kreować i dopowiadać. Te fotografie nie są wyłącznie obrazem. Pozorna dosłowność, oczywistość zapomnianych podwórek, dojmująca samotność parkowych detali, czy „portretowane” często miejsca znajdowane w Karkonoszach, są bliższe artystce, niż kolorowa, lecz powierzchowna codzienność. Przystając przed fotografiami Niny, zatrzymujemy obraz dla siebie, smakujemy je niczym intymne widoki z okna, spojrzenia w lustra, gdzie miesza się światło, cień i przestrzeń. Fotografie Niny niespiesznie odkładają czas w miejscach, które jak chce autorka, nie są nieruchome. Miejscach, gdzie Tam i Tu, przenika się z Kiedyś i Teraz. Fotografie tworzące kolejne cykle, powstają w miejscach często niezauważanych przez innych. W miejscach zastanych, gdzie zapomniane przedmioty na uboczu głównego nurtu życia, stają się artystce szczególnie bliskie. W jej fotografiach czas zatrzymuje się w momencie początkującym strefę ciszy. Uwieczniane przedmioty, niegdyś używane na codzień, dziś zarastają kurzem i pajęczynami, zamarte na rozedrganej granicy bez czasu. Widz stający przed fotografiami Niny, zapada się w swój własny czas. Ten zapamiętywany, ale też nierzadko w czas zaledwie przeczuwany. Czas, światło i przestrzeń. Tym wszystkim jest trwanie. Czymś, co nigdy naprawdę się nie zaczyna i nigdy się też nie kończy...

Jacek Jaśko (1995-2004)

Nina Hobgarska

mieszka i pracuje w Jeleniej Górze. Jest dyrektorem galerii sztuki i artystką fotografii. Ukończyła studia na Uniwersytecie Wrocławskim i Wyższe Studium Fotografii w Warszawie. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. Swoje prace pokazywała na indywidualnych wystawach pt. „Fotografie”, „Strefa ciszy”, „Prywatne rzeczywistości”, „Wnętrza”, „Miejsca”, „Miejsca nie są nieruchome”. Jej prace pokazywane były w Polsce (Łódź, Katowice, Warszawa, Poznań, Jelenia Góra, Wrocław, Włocławek, Kraków), Niemczech (Görlitz, Berlin, Hünfeld, Aachen, Greiz, Altenburg), Finlandii (Valkeakoski), Czechach (Praga, Kolin), Danii (Kopenhaga, Arhus), Jugosławii (Sarajewo, Ljubljana). W fotografii interesują ją miejsca ciszy i przestrzeń kontemplacyjna, którą znajduje lub sama tworzy.

Gemeinschaftsprojekt der Galerie BWA Jelenia Góra und der Kleinen Galerie Weisswasser
Wspólny projekt Galerii BWA w Jeleniej Górze i Małej Galerii w Weisswasser

Wystawa fotograficzna "Okruchy pamięci"
Mała Galeria Weisswasser / Niemcy
14.01. - 11.03.2005 r.

KLEINE GALERIE
WEISSWASSER

Foto-Ausstellung "Bruchstücke der Erinnerung"
Kleine Galerie Weisswasser
14.01. - 11.03.2005 r.

Tłumaczenie / Übersetzung
Jerzy Joško / Ellen Röhner